

[Grøndahl.]

til den selvstændige opfattelse hos læserne. Et enkelt eksempel blandt flere forekommer i ændringsforslag nr. 7, hvor forslagsstilleren bruger udtrykket „kan under ingen omstændigheder indregnes i kravet om leje-forhøjelse.“ Hvortil en sådan forstærkning, og hvorfor overhovedet bruge en forstærkning? I lovttekster er det dog ikke sædvanligt hverken at argumentere eller propagandere — selv ikke når et valg nærmer sig.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Selv om der har været fremsat kritiske bemærkninger fra de ærede ordførere for venstre og de konservative, vil jeg dog gerne takke det samlede udvalg, fordi man trods alt har fremmet arbejdet, så vi har kunnet afslutte det med den foreliggende betænkning. Jeg vil også gerne under indtryk af disse bemærkninger, som jeg må kvittere for, sige, at det under udvalgsarbejdet fra alle sider klart er tilkendegivet, at vi her står over for et problem, som af mange grunde må føres frem til en løsning, og alle er enige om, at løsningen må skabe rimelighed over for alle.

Der er, som jeg sagde ved første behandling, i realiteten tale om en stort set uændret forlængelse af lejeloven. Men jeg har givet udtryk for, at det ikke skal opfattes på den måde, at regeringspartierne blot ville vinde tid for derefter at overlade lejerne til ejernes frie udnyttelse. Jeg har tidligere motiveret, hvorfor lovforslaget er fremsat i den foreliggende form, og der har i øvrigt i udvalget været tilslutning til de synspunkter, jeg dengang gav udtryk for. Det blev også senere understreget, at alle partier uden undtagelse er enige i, at en generel liberalisering, d. v. s. en ophævelse af lejerbeskyttelsen med adgang til en total frigivelse af lejen, vil være urealistisk.

De mange problemer, der knytter sig hertil, har på baggrund af en række skriftlige spørgsmål, der er blevet stillet til mig, været drøftet sagligt i udvalget, og her har man navnlig fremhævet, at hele lejeloven er for kompliceret, for utilgængelig ikke alene for folk, der ikke til daglig beskæftiger sig med disse problemer, men også uundgåeligt selv for de jurister, vi har her i tinget, der har fulgt lovgivningsarbejdet på nært hold.

Det ærede medlem hr. Axel Ivan Peder-

sen har rejst spørgsmålet om at fortsætte arbejdet i udvalget, selv om det foreliggende lovforslag bliver færdigbehandlet. Jeg har ikke afvist denne tanke, men har under udvalgsarbejdet nævnt, at man måske kunne finde frem til et mindre udvalg, sådan som vi havde, da vi forhandlede om boligloven.

Jeg tror, det ærede medlem hr. Finn Poulsen, da han var inde på dette, tænkte på, at der under udvalgsarbejdet er stillet en række spørgsmål — det er det ærede medlem hr. Axel Kristensen, der har formuleret dem — som er så omfattende og kræver så store undersøgelser, at vi, selv om vi havde et helt år dertil, ikke kunne klare at besvare dem. Hvis man fra partiet venstre dermed mener, at en af forudsætningerne for at nå til en tilbundsgående løsning af disse mange problemer er, at man får tilvejebragt besvarelser af disse mange spørgsmål, så må jeg sige, at det er et stykke arbejde, som tager sin tid, for det skal formentlig danne grundlag for, hvad der skal ske på disse områder fremover. Jeg vil gerne her sige, at det må være udvalgets opgave at tage stilling til, hvilke spørgsmål man anser for relevante, når det drejer sig om disse problemer. Jeg har nemlig rent umiddelbart den opfattelse, at der er rejst en del spørgsmål, som ikke er helt relevante i forhold til de problemer, vi skal beskæftige os med.

Men det er klart, at der består andre problemer end de rent lovtekniske, sådan som det ærede medlem hr. Finn Poulsen gav udtryk for. Det gælder bl. a. om at nå frem til en løsning, hvorved der tages hensyn til lejeansættelsen. Jeg kan godt sige, at enigheden her er så bred, som den kan være, for intet medlem af udvalget og intet partis ordfører har udtalt sig imod, at lejeansættelsen skal kunne bære såvel drift som vedligeholdelse. Tilbage står altså det problem at finde vejen til en løsning, og her kan der naturligvis være divergerende opfattelser; men de kan ikke være så store, at en løsning ikke kan findes.

Disse synspunkter er fremført i udvalget, og det synspunkt, at meget ville være vundet, om dette problem kunne løses på en sådan måde, at det helt kunne tages ud af den politiske debat, deles af Danmarks Lejerforbund. Så langt tror jeg imidlertid